

एलियाह—संख्या छः

दश परीक्षाहरू

Jeff Pippenger

2023-10-05

हामी एलियाको प्रतीकवादबारे विचार गर्दै आएका छौं, र अहिले हामी कर्मेल पर्वत र सिनै पर्वतका इतिहासहरूलाई प्रयोग गर्दै प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ्का लागि एक प्रगतिशील परीक्षण-प्रक्रिया र प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ्गसँग समानान्तर रहने रिपब्लिकनवादको सिङ्का लागि एक प्रगतिशील राजनीतिक विकासलाई स्पष्ट पारिरहेका छौं।

अघिल्लो लेखले गन्ती अध्याय तेह्र र चौधमा वर्णित विद्रोहमाथि विचार गर्दै थियो, जसले लाल समुद्र पार गरेपछि प्राचीन इस्राएलका लागि दशौँ र अन्तिम परीक्षाको पहिचान गर्दछ। यो इतिहास मिलेराइट इतिहासको प्रारम्भिक आन्दोलनसँग मेल खान्छ, तर परमेश्वरको अन्तिम आन्दोलनको इतिहाससँग पनि मेल खान्छ। प्रकाश अध्याय चौधका तीनै स्वर्गदूतहरूको सम्पूर्ण कार्य आरम्भमा भएको एउटा आन्दोलन र अन्त्यमा भएको एउटा आन्दोलनद्वारा सम्पन्न हुन्छ।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणा कार्यमा एकताबद्ध हुने स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा सम्पूर्ण पृथ्वीलाई आलोकित पार्नु छ। यहाँ विश्वव्यापी परिमाण र असाधारण शक्तियुक्त एउटा कार्यको पूर्वकथन गरिएको छ। सन् 1840-44 को आगमन आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक महिमामय अभिव्यक्ति थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका प्रत्येक मिशनरी केन्द्रसम्म पुऱ्याइयो, र केही देशहरूमा सोह्रौँ शताब्दीको सुधार-आन्दोलनपछि कुनै पनि देशमा देखिएको भन्दा महान् धार्मिक चासो देखा परेको थियो; तर यी सबै तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीअन्तर्गत हुने शक्तिशाली आन्दोलनद्वारा अतिक्रमित हुनेछन्।” The Great Controversy, 611.

आरम्भिक आन्दोलनको इतिहास र अन्तिम आन्दोलनको इतिहासको बीचमा, हामी लाओडिसियाको मण्डलीको इतिहास पाउँछौं। आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई ज्योतिमय पार्ने स्वर्गदूतलाई स्पष्ट रूपमा मण्डली नभई एउटा आन्दोलनको रूपमा चिनाइएको छ।

“यस अगमवाणीमा दृष्टिगोचर गराइएको समयको बाबेलको विषयमा यस्तो घोषणा गरिएको छ: ‘तिनका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले तिनका अधर्महरू सम्झनुभएको छ।’ प्रकाश १८:५। उसले आफ्नो अपराधको नाप पूरा गरिसकेको छ, र विनाश अब उसमाथि पर्ने लागेको छ। तर परमेश्वरका केही जनहरू अझ बाबेलमा छन्; र उहाँका न्यायिक दण्डहरूको आगमन हुनुअघि यी विश्वासीहरूलाई बाहिर बोलाइनुपर्छ, ताकि तिनीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोऊन् र ‘तिनका विपत्तिहरूमा नपर्नु।’ त्यसैले स्वर्गबाट तल ओर्लदै, आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई उज्यालो पार्दै, र बाबेलका पापहरूको घोषणा गर्दै ठूलो स्वरले सामर्थ्यसाथ कराउने स्वर्गदूतद्वारा प्रतीकित आन्दोलन प्रकट हुन्छ। उसको सन्देशसँगसँगै यो आह्वान सुनिन्छ: ‘हे मेरा जनहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क।’ यी घोषणाहरू, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसँग एकीकृत भई, पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई दिइनुपर्ने अन्तिम चेतावनी ठहरिन्छन्।” द ग्रेट कन्ट्रोवर्सी, ६०४।

सबै अगमवक्ताहरू एक-अर्कासँग सहमत छन्, र तिनीहरू सबैले अगमवाणीहरू घोषणा गरिएका दिनहरूलाई चिनाउनेभन्दा “अन्तिम दिनहरू” लाई अझ विशेष रूपमा चिनाउँछन्। यस घटनाको एउटा उदाहरणका रूपमा, प्रकाश १८ को स्वर्गदूत प्रकाश १० को स्वर्गदूतद्वारा प्रतिरूपित थियो र छ। दुवै तल ओर्लँदा आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई उज्यालो पार्छन्। बहिनी ह्याइटले Early Writings पुस्तकमा पहिलो स्वर्गदूतको पहिचान गर्नुहुन्छ।

“येशूले एउटा शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई उहाँको दोस्रो प्रकट हुनुका निम्ति तयार हुन चेतावनी दिन तल ओर्लन आज्ञा गर्नुभयो। जब त्यो स्वर्गदूत स्वर्गमा येशूको उपस्थितिबाट प्रस्थान गर्‍यो, तब एक अत्यन्तै उज्ज्वल र महिमामय ज्योति उसको अगाडि-अगाडि गयो। मलाई भनियो कि उसको कार्य पृथ्वीलाई

उसको महिमाले आलोकित गर्नु र मानिसलाई परमेश्वरको आउँदै गरेको क्रोधबारे चेतावनी दिनु थियो।” Early Writings, 245.

प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको त्यो स्वर्गदूत सेप्टेम्बर 11, 2001 मा ओर्लियो। यो अगस्त 11, 1840 मा ओर्लिएको स्वर्गदूतद्वारा पूर्वरूपमा देखाइएको थियो। यशैया अध्याय 6 मा, यशैयालाई स्वर्गको मन्दिर र परमेश्वरको महिमा देखाइन्छ। अध्याय 6 को पद 3 मा सारा पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले परिपूर्ण छ भनी पहिचान गरिन्छ। यो त्यही बेला हुन्छ जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको स्वर्गदूत ओर्लिन्छ।

र यी कुराहरूपछि मैले अर्को एउटा स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट तल ओर्लौं गरेको देखें, जससँग ठूलो अधिकार थियो; अनि पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो। प्रकाश 18:1

यशैया ६ को तेस्रो पदले यही इतिहासलाई चिनाउँछ।

अनि एकले अर्कोलाई पुकारेर भने, “पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाहरूका परमप्रभु; सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिपूर्ण छ।” यशैया ६:३।

बहिनी ह्याइटले यशैयाको पवित्रस्थानसम्बन्धी दर्शनलाई प्रकाश १८ को आन्दोलनसँग एकसाथ ल्याउनुहुन्छ।

“सिंहासनको सामु रहेका सेराफिमहरू परमेश्वरको महिमा हेर्दा यति गहिरो श्रद्धामिश्रित विस्मयले परिपूर्ण हुन्छन् कि उनीहरू एक क्षणभर पनि आत्म-सन्तुष्टिका साथ आफूतर्फ, वा आफू वा एक-अर्काप्रति प्रशंसाभावले दृष्टि गर्दैनन्। उनीहरूको स्तुति र महिमा सेनाहरूका परमप्रभुकै लागि हो, जो उच्च र महान् पारिनुभएको हुनुहुन्छ, र जसको वस्त्रको छेउको महिमाले मन्दिर भरिएको छ। जब उनीहरूले त्यो भविष्य देख्छन्, जहाँ सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिनेछ, तब विजयपूर्ण स्तुतिको गीत मधुर गानमा एकबाट अर्कासम्म प्रतिध्वनित हुन्छ, ‘पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ।’ परमेश्वरको महिमा गर्नमै उनीहरू पूर्णतः सन्तुष्ट छन्; र उहाँको उपस्थितिमा, उहाँको अनुमोदनको मुस्कानमुनि, उनीहरूलाई अरु केही चाहना रहँदैन। उहाँको प्रतिरूप वहन गर्दै, उहाँको सेवा गर्दै र उहाँकै आराधना गर्दै, उनीहरूको सर्वोच्च अभिलाषा पूर्णतः प्राप्त भएको हुन्छ।”

“यशैयालाई दिइएको दर्शनले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको अवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।” Review and Herald, December 22, 1896.

प्रकाशितवाक्यको अध्याय १० र साथै अध्याय १८ मा यूहन्ना, र यशैया अध्याय ६ मा, साथै सिस्टर ह्याइटको टिप्पणीसमेत, पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले उज्यालो पारिएको यी सबै दृष्टान्तहरूलाई इतिहासको एउटै बिन्दुमा राख्छन्। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा भएका घटनाहरूलाई सारा पृथ्वीले देख्यो। सन् १८६३ मा निष्कर्षमा पुगेको मिलेराइट आन्दोलनको प्रगतिशील इतिहासले, प्रकाशितवाक्य अध्याय १० मा अवतरित स्वर्गदूतसँग सम्बन्धित इतिहाससहित प्रकाशितवाक्य १८ को शक्तिशाली स्वर्गदूत अवतरण गर्ने समयको इतिहासको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। यी प्रारम्भिक आधारहरू स्थापित गरिसकेपछि, हामी गन्ती अध्याय १४ मा प्रतिरूपित परीक्षाको प्रक्रियातर्फ फर्कनेछौं। मिश्रदेश फर्कन चाहने र यहोशू तथा कालेबलाई ढुङ्गाले हान्न खोज्ने विद्रोहीहरूका निम्ति मोशाले मध्यस्थता गरेपछि, परमेश्वरले मोशाको मध्यस्थतालाई स्वीकार गर्नुहुन्छ।

अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिम्रो वचनअनुसार मैले क्षमा गरेको छु; तर जसरी म जीवित छु, त्यसरी नै समस्त पृथ्वी परमप्रभुको महिमाले परिपूर्ण हुनेछ। किनकि ती सबै मानिसहरू, जसले मेरो महिमा र मैले मिश्रदेशमा तथा मरुभूमिमा गरेका मेरा चमत्कारहरू देखेका छन्, र अब यी दस पटक मलाई परीक्षामा पारेका छन्, अनि मेरो स्वर नसुनेका छन्—निश्चय नै तिनीहरूले त्यो देश देखेछैनन्, जुन मैले तिनीहरूका पिताहरूलाई शपथ खाई प्रतिज्ञा गरेको थिएँ; न त मलाई क्रोधित पार्नेहरूमध्ये कसैले पनि त्यो देखेछ। तर मेरो सेवक कालेब, किनकि उसमा भिन्न आत्मा थियो, र उसले मलाई पूर्णतः पछ्यायो, त्यसकारण म उसलाई त्यस देशमा प्रवेश गराउनेछु, जहाँ ऊ गएको थियो; र उसका सन्तानले त्यसको अधिकार गर्नेछन्।” गन्ती १४:२०–२४।

यहाँ गन्ती अध्याय चौधमा प्रस्तुत गरिएको इतिहास प्राचीन इस्राएलका लागि अन्तिम परीक्षा हो, र तिनीहरूको असफलताले आगामी चालीस वर्षसम्म मरुभूमिमा तिनीहरूका लागि मृत्यु निश्चित गरिदियो। यो इतिहास प्रत्यक्ष रूपमा प्रकाश १८ सँग सम्बन्धित छ, किनकि त्यहाँ परमेश्वरले घोषणा गर्नुभयो कि “म जिउँदो छु, त्यसरी नै” “सारा पृथ्वी परमप्रभुको महिमाले भरिनेछ।” यो अत्यन्तै शक्तिशाली उद्घोष हो, जसलाई परमेश्वरले यस ऐतिहासिक अभिलेखमा राख्नुभएको छ, र यसो गर्दै उहाँले जोड दिनुहुन्छ कि गन्ती अध्याय १३ र १४ मा प्रस्तुत इतिहासले प्रकाश १८ का स्वर्गदूतको शक्तिशाली आन्दोलनतर्फ आँल्याएको थियो। किनकि प्रकाश १८ परमेश्वरका बाँकी जनहरूको अन्त्य हो, त्यसैले परमेश्वरका बाँकी जनहरूको आरम्भ पनि हामीले गन्तीको पुस्तकमा विचार गरिरहेको यस अंशमा चित्रित गरिएको छ।

११ अगस्ट १८४० मा, दोस्रो शोकसम्बन्धी इस्लामको एक अगमवाणीको परिपूर्तिमा, पहिले चुनिएका करारका जनहरू एलियाहको त्यस सन्देशद्वारा परीक्षित भए, जो भर्खरै सत्य प्रमाणित भएको थियो।

२००१ सेप्टेम्बर ११ मा, तेस्रो धिक्कारसम्बन्धी इस्लामको एक भविष्यवाणीको पूर्तिमा, पूर्व चुनिएका करारका जनताले भर्खरै सत्य प्रमाणित भएको एलियाहको सन्देशको रूपमा जीवितहरूको न्यायको आरम्भलाई चिन्हित गरे।

मिलेराइट इतिहासको एलियाह-सन्देश भविष्यसूचक समयको सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको थियो। ११ सेप्टेम्बर २००१ को एलियाह-सन्देश इतिहासको पुनरावृत्तिको सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको थियो। ११ सेप्टेम्बर २००१ ले ११ अगस्ट १८४० को इतिहासलाई दोहोर्‍यायो, किनकि दुवै मितिहरूले इस्लामसम्बन्धी एउटा भविष्यवाणीको परिपूर्तिलाई जनाउँछन्, र दुवैले त्यस स्वर्गदूतको अवतरणलाई चिह्नित गर्छन्, जसबारे सिस्टर ह्याइटले भनेकी छन् कि उनी “येशू ख्रीष्टभन्दा कम व्यक्तित्व होइनन्।” यद्यपि सिस्टर ह्याइटले प्रकाश १८ को स्वर्गदूतबारे “उनी येशू ख्रीष्टभन्दा कम व्यक्तित्व होइनन्” भनेर कहिल्यै भनेरनुहुन्न, जसरी उनले प्रकाश १० को स्वर्गदूतबारे भनेकी छन्, प्रकाश १८ को स्वर्गदूतले पृथ्वीलाई “उनको” महिमाले उज्यालो पार्छ, र धर्मशास्त्रहरू यस कुरामा स्पष्ट छन् कि पृथ्वीलाई उज्यालो पार्ने महिमा येशू ख्रीष्टकै महिमा हो।

आरम्भमा प्रोटेस्टेन्टहरूको परीक्षा सम्पन्न गराउने न्यायको उपकरण एलियाहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मिलेराइट आन्दोलन थियो। अन्त्यमा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिज्मको परीक्षा सम्पन्न गराउने न्यायको उपकरण एक लाख चवालीस हजारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एलियाहको आन्दोलन हो। एलियाहको प्रतीकको एकभन्दा बढी अर्थ छ, र यद्यपि उनले मिलर तथा मिलेराइट आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्छन्, उनले एक लाख चवालीस हजारको पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“रूपान्तरणको पर्वतमा मोशा पाप र मृत्यु माथि ख्रीष्टको विजयका साक्षी थिए। उनले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गरे जो धर्मीहरूको पुनरुत्थानमा चिहानबाट बाहिर आउनेछन्। एलियाह, जो मृत्यु नदेखीकन स्वर्गमा लिएका थिए, तिनीहरूका प्रतिनिधि थिए जो ख्रीष्टको दोस्रो आगमनको समयमा पृथ्वीमा जीवित हुनेछन्, र जो ‘एकैछिनमा, आँखा झिम्क्याउने बित्तिकै, अन्तिम तुरहीमा’ ‘परिवर्तित’ हुनेछन्; जब ‘यस नश्वरले अमरतामा पहिरिनुपर्छ,’ र ‘यस भ्रष्टले अभ्रष्टतामा पहिरिनुपर्छ।’ 1 Corinthians 15:51-53. येशू स्वर्गको ज्योतिले आच्छादित हुनुहुन्थ्यो, जसरी उहाँ ‘पापविना उद्धारका निम्ति’ ‘दोस्रो पल्ट’ प्रकट हुनुहुँदा देखा पर्नुहुनेछ। किनकि उहाँ ‘पवित्र स्वर्गदूतहरूसँग उहाँका पिताको महिमामा’ आउनुहुनेछ। Hebrews 9:28; Mark 8:38. यसरी मुक्तिदाताले चेलाहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञा अब पूरा भयो। पर्वतमा भविष्यको महिमामय राज्य सानो रूपमै प्रस्तुत गरिएको थियो,—ख्रीष्ट राजा, मोशा पुनरुत्थित सन्तहरूका प्रतिनिधि, र एलियाह रूपान्तरित गरिएकाहरूका प्रतिनिधि।” The Desire of Ages, 412.

वाचाबाट तिरस्कृत गरिएका मानिसहरू दशमा दुईको बहुमत हुन्। धेरैलाई बोलाइन्छ, तर थोरै मात्र चुनिन्छन्। दशौँ परीक्षाको असफलता यस कुरामा आधारित थियो कि प्रतिज्ञात देशबारेको दुष्ट प्रतिवेदन अस्वीकार गरियो कि स्वीकार गरियो, अथवा असल प्रतिवेदन अस्वीकार गरियो कि स्वीकार गरियो। यसरी, यहाँ चित्रित इतिहासले देखाउँछ कि प्रगतिशील परीक्षणको इतिहासमा विजय वा पराजय एउटै जानकारीको व्याख्या गर्ने दुई कार्यविधिमध्ये गरिने छनोटमा आधारित हुन्छ।

सबै बाह्र जना जासूसहरूले प्रतिज्ञाको देश देखे, तर प्रतिज्ञाको देशले के प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने विषयमा दुई भिन्न निष्कर्ष निकालिए। एउटा प्रतिवेदन मानवीय भयबाट प्रेरित थियो, र अर्को विश्वासबाट। एउटाले परमेश्वरको अगुवाइलाई अस्वीकार गरी मिश्रको दासत्वमा फर्कने इच्छा प्रकट गर्‍यो, र अर्को प्रतिवेदनले परमेश्वरको अगुवाइमा भरोसा राखी प्रतिज्ञाको देशतर्फ अघि बढ्ने इच्छा प्रकट गर्‍यो।

मिलेरवादी आन्दोलनमा, बहुमतले पनि बाबेलको दासत्वमा फर्कन र उसकी छोरीहरू बन्न रोज्यो, र यही पहिलो स्वर्गदूतको भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशलाई अस्वीकार गर्ने तिनीहरूको निर्णयको प्रकटीकरण थियो। विश्वासी मिलेरवादीहरूले 1844 को वसन्तमा भएको पहिलो निराशामा देखिएको असफलतापछि पनि पहिलो स्वर्गदूतको भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशलाई अनुसरण गर्न रोजे। गन्तीको इतिहासले बाह्र जना जासूसहरूको दुई फरक “प्रतिवेदन” प्रस्तुत गर्दछ, जसले एउटै भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशका दुई भिन्न विश्लेषणहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। 1863 मा, लाओडिसीयन एड्भेन्टवादले कुनै भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देश स्वीकार गरेन; तिनीहरूले पहिलेबाट स्थापित भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशलाई अस्वीकार गरे। 1863 मा, लाओडिसीयन एड्भेन्टवाद त्यही बाइबलीय कार्यविधितर्फ फर्कियो र त्यसलाई स्वीकार गर्‍यो, जसले विलियम मिलरको सम्पूर्ण सेवाकालभरि उनको विरोध गरेको थियो। जसले भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशलाई अस्वीकार गरे र दासत्वमा फर्कन चाहेका थिए, तिनीहरू गन्ती अध्याय चौधका ती विद्रोहीहरूद्वारा प्रचारित थिए, जो अन्ततः उजाडस्थानमै मरे।

दश संख्या, जब प्रतीकको रूपमा विचार गरिन्छ, सबै प्रतीकहरूजस्तै यसको पनि एकभन्दा बढी अर्थ हुन्छ। यसको प्रतीकात्मक अर्थ यस रहेको खण्डको प्रसङ्गद्वारा बुझिनुपर्छ। “दश” ले प्रतीकको रूपमा सतावटलाई प्रतिनिधित्व गर्न सक्छ। यसले परीक्षालाई प्रतिनिधित्व गर्न सक्छ। यसले युरोपका राजाहरू, इस्राएलका उत्तरी गौत्रहरू, र संयुक्त राष्ट्रसंघको दश-गुणात्मक सङ्घलाई प्रतिनिधित्व गर्न सक्छ। स्मुर्नाको मण्डलीमा परमेश्वरका जनहरूले दश दिनसम्म क्लेश भोग्नुपर्ने थियो।

तिमीहरूले भोग्न लागेका ती कुनै पनि कुरादेखि नडराओ; हेर, तिमीहरूको परीक्षा होस् भनेर शैतानले तिमीहरूमध्ये कतिलाई कारागारमा हाल्नेछ; अनि तिमीहरूले दस दिनसम्म सङ्कष्ट भोग्नेछौ; मृत्यु पर्यन्त विश्वासयोग्य रहो, र म तिमीलाई जीवनको मुकुट दिनेछु। प्रकाश 2:10।

इतिहासकारहरूले स्मुर्नाको इतिहासमा डायोक्लेटियनद्वारा गराइएको सतावटतर्फ संकेत गर्छन्, किनकि त्यो स्मुर्नाको इतिहासकै सबैभन्दा कठोर सतावट थियो, र त्यो दस वर्षसम्म चल्यो। अन्य इतिहासकारहरूले स्मुर्नाको इतिहासमा भएका दस भिन्न सतावटहरूको पहिचान गर्छन्। जुनसुकै प्रकारले हेरे पनि, ती सबै साम्राज्यवादी रोमद्वारा गराइएका थिए, जसलाई दानियल ७ मा दस सिङ्गद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती दस राजाहरू, आहाबद्वारा प्रतिरूपित भएका राजाहरू थिए, जसले पापसत्तासँग व्यभिचार गरे, र अन्धकारयुगमा भएको वध सम्पन्न गर्न पापसत्ताले प्रयोग गरेको सतावटको साधन तिनीहरू नै थिए। “दस” ले येजेबेलका निम्ति सतावट कार्यान्वयन गर्ने राज्यशक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। दानियल अध्याय १ मा “दस” ले परीक्षाको अवधिलाई प्रतीकित गर्छ।

म तिमीलाई बिन्ती गर्छु, आफ्ना सेवकहरूलाई दस दिनसम्म परीक्षा गर; र हामीलाई खानका निम्ति दलहन, र पिउनका निम्ति पानी दिइयोस्। त्यसपछि हाम्रो मुखाकृति तिम्रो सामु हेरियोस्, र राजाको भोजनको अंश खाने केटाहरूको मुखाकृतिसमेत; अनि तिमीले जे देख्छौ, त्यहीअनुसार आफ्ना सेवकहरूसित व्यवहार गर। तब त्यसले यस विषयमा तिनीहरूको कुरा मान्यो, र तिनीहरूलाई दस दिनसम्म परीक्षा गर्‍यो। अनि दस दिनको अन्त्यमा तिनीहरूको मुखाकृति राजाको भोजनको अंश खाने सबै केटाहरूको भन्दा अझ सुन्दर र शरीरमा अझ पुष्ट देखियो। दानियल 1:12-15.

गन्ती चौध अध्यायमा प्राचीन इस्राएलले समयावधिभरिका दश परीक्षणहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने गरी परमेश्वरलाई दश पटक क्रोधित तुल्याएको थियो।

तर जति साँच्चै म जीवित छु, सारा पृथ्वी परमप्रभुको महिमाले भरिनेछ। किनकि ती सबै मानिसहरूले, जसले मेरो महिमा र मैले मिश्रदेशमा तथा उजाडस्थानमा गरेका मेरा आश्चर्यकर्महरू देखेका छन्, र अहिले यी दस पल्ट

मलाई परीक्षा गरेका छन्, र मेरो वचनमा ध्यान दिएका छैनन्। गन्ती 14:21, 22.

यदि तपाईंले इन्टरनेटमा रातो समुद्रको छुटकारादेखि दशौँ परीक्षणसम्मका नौ विद्रोहहरू वा असफल परीक्षाहरूले विशेष रूपमा कुन-कुन विद्रोहहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने बुझाइ खोज्नुभयो भने, प्राचीन इसाएलका कुन असफलताहरू ती दश परीक्षामध्ये एकका रूपमा चिन्हित गरिनु पर्दछ भन्ने विषयमा केही भिन्नताहरू भेटाउनुहुनेछ। मेरो दाबी छ कि विशेष रूपमा अक्टोबर २२, १८४४ सँग मेल खाने भनेर पहिचान गरिएको रातो समुद्रको छुटकारा नै ती दश परीक्षाहरूको आरम्भ हो, र यसकारण १८४४ देखि १८६३ सम्म उत्पन्न भएका परीक्षाहरू गन्न सुरु गर्ने स्थान पनि त्यही हो। सन् १७९८ मा दानिएलको पुस्तकको मोहोर खोर्लिँदा आरम्भ भएको एक क्रमिक परीक्षण-प्रक्रिया थियो, र त्यस प्रक्रियाले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको इतिहासलाई समेटेको थियो, जुन अक्टोबर २२, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै समाप्त भयो।

“मिनियापोलिसमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई सत्यका बहुमूल्य रत्नहरू नयाँ परिवेशमा दिनुभयो। स्वर्गबाट आएको यस ज्योतिलाई कतिपयले खीष्टलाई अस्वीकार गर्दा यहूदीहरूले प्रकट गरेको हठको सम्पूर्ण कठोरतासहित अस्वीकार गरे, र ‘पुराना सीमाचिह्नहरू’मा अडिग रहने विषयमा धेरै कुरा गरियो। तर तिनीहरूलाई ती पुराना सीमाचिह्नहरू के थिए भन्ने थाहै थिएन भन्ने प्रमाण थियो। वचनबाट प्रस्तुत गरिएका प्रमाणहरू थिए र अन्तरात्माको स्वीकार गर्ने तर्कहरू पनि थिए; तर मानिसहरूका मन उज्यालोको प्रवेशविरुद्ध स्थिर, छाप लगाइएझैं बन्द भएका थिए, किनकि तिनीहरूले यो ‘पुराना सीमाचिह्नहरू’ हटाउने एक खतरनाक भ्रान्ति हो भन्ने निर्णय गरिसकेका थिए, जबकि त्यसले पुराना सीमाचिह्नहरूको एउटा खुट्टासमेत हल्लाइरहेको थिएन, बरु पुराना सीमाचिह्नहरू के-केबाट बनेका हुन् भन्ने विषयमा तिनीहरूका धारणाहरू विकृत भएका थिए।”

“१८४४ मा समय बिल्नु महान् घटनाहरूको एक अवधि थियो, जसले हाम्रा चकित आँखाहरूका सामु स्वर्गमा भइरहेको पवित्रस्थानको शुद्धीकरण प्रकट गर्‍यो, र पृथ्वीमा भएका परमेश्वरका जनहरूसित [साथै] पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू तथा तेस्रो सन्देशसँग निर्णायक सम्बन्ध राख्यो, जसले त्यो ध्वज फहरायो जसमा यस्तो लेखिएको थियो, ‘परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वास।’ यस सन्देशान्तर्गत रहेका सीमाचिह्नहरूमध्ये एक थियो परमेश्वरको मन्दिर, जुन उहाँको सत्य-प्रेमी जनहरूले स्वर्गमा देखे, र त्यो सन्दूक जसमा परमेश्वरको व्यवस्था राखिएको छ। चौथो आज्ञाको शबाथको ज्योतिले परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गर्नेहरूको मार्गमा आफ्ना प्रबल किरणहरू चम्कायो। दुष्टहरूको अमरताहीनता एउटा पुरानो सीमाचिह्न हो। पुराना सीमाचिह्नहरूको शीर्षकान्तर्गत आउन सक्ने यसभन्दा बढी कुरा म सम्झन सकिदैनँ। यी पुराना सीमाचिह्नहरू परिवर्तन गर्नेबारे उठेको सारा कोलाहल पूर्णतः काल्पनिक हो।” The 1888 Materials, 518.

२२ अक्टोबर, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूत आफ्नो हातमा एउटा सन्देश लिएर आए।

“येशूको सेवा-पद्धति पवित्र स्थानमा समाप्त हुँदा, र उहाँ अति पवित्र स्थानभित्र प्रवेश गरी परमेश्वरको व्यवस्था समेटिएको सन्दूकको सामु उभिनुहुँदा, उहाँले संसारतर्फ तेस्रो सन्देशसहित अर्को एक शक्तिशाली स्वर्गदूत पठाउनुभयो। त्यस स्वर्गदूतको हातमा एक चर्मपत्र राखियो, र जब ऊ शक्ति र महिमासहित पृथ्वीमा अवतरित भयो, तब उसले मानिसलाई कहिल्यै सुनाइएकोमध्ये अति भयानक धम्कीसहित एक डर लाग्दो चेतावनी घोषणा गर्‍यो।” Early Writings, 254.

२२ अक्टोबर, १८४४ मा परमेश्वरका मानिसहरूले खानुपर्ने एउटा चर्मपत्र हातमा लिएर एक स्वर्गदूत ओर्ले। त्यसपछि चिनाइएका “सीमाचिह्न” सम्बन्धी सिद्धान्तहरू या त खाइएर स्वीकार गरिनु पर्ने थिए, अथवा अस्वीकार गरिएर नखाइने। जब तेस्रो स्वर्गदूत हातमा चर्मपत्र लिएर आए, त्यस चर्मपत्रभित्रको सन्देशले परीक्षा लिने छवटा सत्यहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। ती छवटा परीक्षाहरू यसरी चिनाइएका थिए: “समयको समाप्ति,” जसले तेइस सय वर्षको अगमवाणीलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो; न्याय, जसलाई “पवित्रस्थानको शुद्धीकरण” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो; तीन स्वर्गदूतका सन्देशहरू; “परमेश्वरको व्यवस्था”; “विश्रामदिन”; र मृतकहरूको अवस्था, जसलाई “आत्माको अमरताको अभाव” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

निस्सन्देह ती छवटै सत्यहरू परस्पर सम्बन्धित छन्, तर तिनीहरू प्रत्येकलाई अलग-अलग रूपमा मीलका ढुङ्गाहरूका रूपमा पहिचान गरियो। कतिपयले यस सूचीमा समयको बिताइलाई समावेश गर्न नचाहनु सक्छन्, तर स्पष्टतः धेरैले २२ अक्टोबर, १८४४ भविष्यवाणीको वास्तविक परिपूर्ति थियो भन्ने सत्यलाई अस्वीकार गरे। तिनीहरू त्यस परीक्षामा असफल भए, र त्यसले अवश्य पनि उनीहरूलाई त्यसपछि आएका परीक्षाहरूसित संघर्ष गर्नबाट रोकेको थियो। परमेश्वरको परीक्षण-प्रक्रिया बारम्बार एक प्रगतिशील प्रक्रिया हो भनी स्थापित गरिएको छ, जसले यो माग गर्दछ कि तपाईंलाई पहिले दिइएको परीक्षामा विजय प्राप्त नगरीकन तपाईं पछिल्लो परीक्षामा संलग्न हुन सक्नुहुन्न।

“जब हामीले विश्रामदिनसम्बन्धी प्रश्नमा प्रकाश प्रस्तुत गर्न आरम्भ गर्‍यौं, तब हामीसित प्रकाश १४:९-१२ को तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशबारे कुनै स्पष्ट रूपमा परिभाषित धारणा थिएन। मानिसहरूका सामुन्ने आउँदा हाम्रो साक्षीको भार यही थियो कि महान् दोस्रो आगमनको आन्दोलन परमेश्वरबाट भएको थियो, कि पहिलो र दोस्रो सन्देश अघि बढिसकेका थिए, र कि तेस्रो सन्देश दिइनु थियो। हामीले देख्यौं कि तेस्रो सन्देश यी शब्दहरूमा समाप्त हुन्छ: ‘यहाँ पवित्रजनहरूको धैर्य छ: यहाँ तिनीहरू छन् जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशुको विश्वास पालन गर्छन्।’ अनि जति स्पष्ट रूपमा हामी अहिले देख्छौं, त्यति नै स्पष्ट रूपमा हामीले पनि देख्यौं कि यी भविष्यवाणीसम्बन्धी शब्दहरूले विश्रामदिन-सुधारको सङ्केत दिएका थिए; तर सन्देशमा उल्लिखित पशुको आराधना के थियो, वा त्यस पशुको प्रतिमा र छाप के थिए, त्यसबारे हाम्रो कुनै स्पष्ट परिभाषित धारणा थिएन।”

“परमेश्वरले आफ्ना पवित्र आत्माद्वारा आफ्ना सेवकहरूमाथि ज्योति चम्काउनुभयो, र त्यो विषय क्रमशः तिनीहरूको मनमा खुल्दै गयो। त्यसलाई पत्ता लगाउन र कडीपछि कडी जोड्न धेरै अध्ययन र चिन्तापूर्ण सावधानी आवश्यक प‍यो। सावधानी, चिन्ता, र निरन्तर परिश्रमद्वारा यो काम अघि बढ्दै गयो, यहाँसम्म कि हाम्रो सन्देशका महान् सत्यहरू—स्पष्ट, परस्पर सम्बन्धित, पूर्ण समग्र—संसारलाई प्रदान गरिए।”

मैले एल्डर बेट्ससँगको मेरो परिचयको विषयमा पहिले नै बताइसकेको छु। मैले उहाँलाई एक साँचो ख्रीष्टियन सज्जन, विनयी र दयालु व्यक्तिको रूपमा पाएँ। उहाँले मलाई आफ्नै सन्तानलाई झैं अत्यन्त कोमलतापूर्वक व्यवहार गर्नुभयो। उहाँले पहिलो पटक मलाई बोलिरहेको सुन्नुहुँदा गहिरो चासो प्रकट गर्नुभयो। मैले बोल्न समाप्त गरेपछि उहाँ उठ्नुभयो र भन्नुभयो: ‘म शङ्कालु थोमा हुँ। म दर्शनहरूमा विश्वास गर्दिनँ। तर यदि म विश्वास गर्न सक्थँ कि आज राति यस बहिनीले वर्णन गरेको साक्ष्य साँच्चै हाम्रो निम्ति परमेश्वरको स्वर थियो, भने म जीवितहरूमध्ये सबैभन्दा सुखी मानिस हुनेथिएँ। मेरो हृदय गहिरो रूपमा स्पर्शित भएको छ। म वक्ता निष्कपट छिन् भन्ने विश्वास गर्छु, तर उहाँलाई देखाइएका ती अद्भुत कुराहरूका विषयमा, जुन उहाँले हामीलाई वर्णन गर्नुभएको छ, म कुनै व्याख्या गर्न सकिदिनँ।’

“मेरो विवाह भएको केही महिनापछि, म मेरा पतिसँगै मेनको टप्शाममा आयोजित एउटा सम्मेलनमा सहभागी भएँ, जहाँ एल्डर बेट्स उपस्थित हुनुहुन्थ्यो। त्यसबेला उहाँले मेरा दर्शनहरू परमेश्वरबाट भएका हुन् भन्ने कुरा पूर्ण रूपमा विश्वास गर्नुभएको थिएन। त्यो सभा अत्यन्तै चासोको समय थियो। परमेश्वरको आत्मा ममाथि रहनुभयो; म परमेश्वरको महिमाको दर्शनमा मग्न भएँ, र पहिलो पटक अन्य ग्रहहरूको दृश्य पाएँ। जब म दर्शनबाट बाहिर आएँ, तब मैले आफूले देखेका कुराहरू सुनाएँ। त्यसपछि एल्डर B. ले सोध्नुभयो कि मैले खगोलशास्त्र अध्ययन गरेकी छु कि छैन। मैले उहाँलाई भनेँ कि मैले कहिल्यै खगोलशास्त्रको कुनै पुस्तक हेरेको सम्झना छैन। उहाँले भन्नुभयो: ‘यो प्रभुबाट भएको हो।’ यसअघि मैले उहाँलाई यति स्वतन्त्र र आनन्दित कहिल्यै देखेकी थिइँन। उहाँको मुखमण्डल स्वर्गको ज्योतिले उज्यालो भएको थियो, र उहाँले सामर्थ्यपूर्वक मण्डलीलाई उपदेश दिनुभयो।” Testimonies, volume 1, 78–80.

निश्चय नै, यी सबै सिद्धान्तगत परीक्षाहरू परस्पर सम्बन्धित छन्, तर तिनीहरू यस्ता परीक्षाहरू पनि हुन् जसलाई पृथक् रूपमा छुट्याउन सकिन्छ, र ती क्रमशः परमेश्वरका सेवकहरूका निम्ति उद्घाटित गरिँदै गए। त्यहाँ धेरै मण्डलीहरू छन् जसले सातौँ-दिनको विश्रामदिन पालन गर्छन्, तर तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई अस्वीकार गर्छन्। तिनीहरूले २२ अक्टोबर, १८४४ मा न्यायकार्य आरम्भ भयो भन्ने सत्यलाई अस्वीकार गर्छन्, तर तैपनि विश्रामदिन पालन गर्छन्। यी सिद्धान्तगत परीक्षाहरू परस्पर सम्बन्धित छन्, तर तिनले छ वटा विशिष्ट परीक्षाहरूको प्रतिनिधित्व

गर्छन्।

खगोलशास्त्रसँग पूर्णतः परिचित समुद्री कप्तान जोसेफ बेट्सले, भर्खरै देखाइएझैं, पहिले अस्वीकार गरेको भविष्यवाणीको आत्मालाई स्वीकार गरे। सन् १८४४ को डिसेम्बरमा एलेन ह्वाइटले आफ्नो पहिलो दर्शन प्राप्त गरिन्, र आन्दोलनमा सातौँ परीक्षा आइपुग्यो।

“बाइबल नै तपाईंको परामर्शदाता हुनुपर्छ। त्यसको अध्ययन गर्नुहोस् र परमेश्वरले दिनुभएको गवाहीहरूको पनि; किनकि तिनीहरूले उहाँको वचनसँग कहिल्यै विरोध गर्दैनन्। यदि गवाहीहरू परमेश्वरको वचनअनुसार बोल्दैनन् भने, तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्नुहोस्। ख्रीष्ट र बेलियाल एक हुन सक्दैनन्।” Selected Messages, book 3, 33.

महान निराशापछि केही समयमै सिस्टर ह्वाइटले एउटा लेखलाई समर्थन गर्नुभयो, जसले २२ अक्टोबर, १८४४ मा ख्रीष्ट पवित्र स्थानबाट महापवित्र स्थानमा प्रवेश गर्नुभएको कुरा पहिचान गरेको थियो। उहाँले उक्त प्रकाशनलाई “हरेक सन्त” का लागि सिफारिस गर्नुभयो।

“मेरो विश्वास छ कि २३०० दिनको अन्त्यमा शुद्ध पारिनुपर्ने पवित्रस्थान भनेको नयाँ यरूशलेमको मन्दिर हो, जसको सेवक ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। एक वर्षभन्दा बढी अघि प्रभुले मलाई दर्शनमा देखाउनुभयो कि भाइ क्रोसियरसँग पवित्रस्थानको शुद्धीकरण आदि विषयमा साँचो ज्योति थियो; र भाइ सी.ले हामीलाई Day-Star, Extra, February 7, 1846 मा दिनुभएको विचारलाई लिखित रूपमा प्रस्तुत गर्नु उहाँकै इच्छा थियो। मलाई प्रभुबाट पूर्ण अधिकार प्राप्त भएको अनुभव हुन्छ कि म त्यो Extra हरेक सन्तलाई सिफारिस गरूँ।” A Word to the Little Flock, 12.

उनको अनुमोदन क्रोसियरद्वारा ख्रीष्टको परमपवित्र स्थानतर्फको गमनको वर्णनप्रति थियो, तर उक्त लेखमा अनेक भ्रान्त शिक्षाहरू समावेश थिए, जसमा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको त्यो शिक्षा पनि पर्थ्यो कि दानियलको पुस्तकमा उल्लेखित “दैनिक” ले ख्रीष्टको सेवकाइलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यसैले उनले एक स्पष्टीकरण लेखिन्, जुन पहिले १८५० मा प्रकाशित भयो र पछि Early Writings पुस्तकमा समावेश गरियो। त्यहाँ उनले यो स्पष्ट पारिन् कि “न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूसित ‘दैनिक’ विषयमा सही दृष्टिकोण थियो।”

“त्यसपछि मैले ‘दैनिक’ (Daniel 8:12) सम्बन्धमा देखें कि ‘sacrifice’ भन्ने शब्द मानवीय बुद्धिद्वारा थपिएको थियो, र त्यो मूल पाठको अंश होइन; अनि प्रभुले न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई यसको सही दृष्टिकोण दिनुभएको थियो। 1844 भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना ‘दैनिक’ को सही दृष्टिकोणमा एकमत थिए; तर 1844 पछि भएको भ्रममा, अन्य दृष्टिकोणहरू अंगिकार गरिए, र त्यसपछि अन्धकार र भ्रमले पछ्यायो।” Early Writings, 74.

दानिएलको पुस्तकमा रहेको “the daily” को विषय बीसौँ शताब्दीको प्रारम्भिक अवधिमा अधर्मी प्रोटेस्टेन्टवादको कार्यविधितर्फ एड्भेन्टवादको पुनरागमनको एउटा प्रतीक बन्यो, र आज “the daily” सम्बन्धी सही मिलेरवादी बुझाइ एड्भेन्टवादका धर्मशास्त्रीहरूद्वारा अस्वीकार गरिएको छ। यसलाई अस्वीकार गरिएको छ, यद्यपि सिस्टर ह्वाइटले मिलेरवादीहरू “the daily” लाई मूर्तिपूजकवादको शैतानी शक्तिको रूपमा पहिचान गर्नमा सही थिए भनी स्पष्ट रूपमा चिन्हित गर्नुभएको थियो। तिनीहरूले “the daily” सम्बन्धी सत्यलाई केवल उहाँको प्रेरित अनुमोदनको विरोधमा मात्र अस्वीकार गरेनन्, जसले मिलेरवादीहरूको बुझाइ सही थियो भनी समर्थन गरेको थियो, तर “the daily” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भनी सिकाउने झूटा सिद्धान्त “स्वर्गबाट निकालिएका स्वर्गदूतहरूद्वारा” ल्याइएको थियो भन्ने उहाँको स्पष्ट पहिचानको प्रत्यक्ष विरोधमा पनि अस्वीकार गरे।

“अनि त्यहाँ भाइ डानियेल्स हुनुहुन्थ्यो, जसको मनमा शत्रुले काम गरिरहेको थियो; र तपाईंको मन तथा एल्डर प्रेस्कटको मनमा स्वर्गबाट निकालिएका स्वर्गदूतहरूले काम गरिरहेका थिए।” Manuscript Releases, volume 20, 17.

अहिले एडभेन्टिज्मले आफ्ना “कथाहरूका परिकारहरू” मध्ये एकको रूपमा प्रयोग गर्ने कुराप्रति उनको गहन अस्वीकार यति कठोर थियो, किनकि डानियल्स र प्रेस्कटले शैतानी शक्तिको एक प्रतीक (बहुदेववाद) लिएर त्यस प्रतीकलाई ख्रीष्टको (उहाँको पवित्रस्थान-सेवकाइ) सँग सम्बन्धित ठहराए। यसले आठ सिद्धान्तगत परीक्षाहरू बनाउँछ।

१८६३ तर्फ डोन्याउने इतिहासको नवौँ परीक्षा भनेको १८५० मा हबकूकको दोस्रो तालिका तयार गरिनु हो। १८४३ का अग्रजहरूको चार्ट १८४२ मा तयार गरिएको थियो, र त्यसलाई १८४३ को चार्ट केवल यस कारणले भनिन्छ कि त्यसले ख्रीष्टको आगमन १८४३ मा हुने भनी भविष्यवाणी गरेको थियो। हबकूकको दोस्रो तालिका तयार गर्नुपर्ने आज्ञा सन् १८५० मा सिस्टर ह्याइटलाई दिइएको थियो। हबकूकका यी दुई तालिकाको निर्माणले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको इतिहासलाई तेस्रोको इतिहाससँग जोड्दछ। आफ्नी जीवनयात्रा र कार्यसम्बन्धी आफ्ना नातिको जीवनीमा, उनले १८५० को चार्ट तयार हुनतर्फ डोन्याएका घटनाहरूको एक सिंहावलोकन प्रस्तुत गर्छन्। त्यसो गर्दा, उनले सिस्टर ह्याइटका सान्दर्भिक अभिव्यक्तिहरू चयन गर्छन् र त्यस सिंहावलोकनमा आफ्ना टिप्पणीहरू थप्छन्।

“भाइ निकोल्सकहाँ फर्केर आएपछि प्रभुले मलाई एउटा दर्शन दिनुभयो र सत्यतालाई पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पारिनु पर्छ भनी देखाउनुभयो; अनि यसले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशद्वारा धेरैलाई सत्यको पक्षमा निर्णय गर्न प्रेरित गर्नेछ, जब अघिल्ला दुई सन्देशहरू पनि पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पारिनेछन्।—पत्र 28, 1850.

“यस दर्शनमा उनलाई त्यही कुरा पनि देखाइयो, जसले जेम्स ह्याइटलाई प्रकाशनकार्य निरन्तर जारी राख्न साहस प्रदान गर्नेथियो:

“मैले यो पनि देखें कि त्यो पत्रिका प्रकाशित हुनु दूतहरू जानुजत्तिकै आवश्यक थियो, किनकि दूतहरूले आफूसँग बोक्नका लागि वर्तमान सत्य समेटिएको एउटा पत्रिका चाहिन्थ्यो, जसलाई उनीहरूले सुन्नेहरूको हातमा दिन सकून्, र त्यसपछि सत्य मनबाट मेटिने थिएन। अनि त्यो पत्रिका त्यहाँसम्म पुग्ने थियो जहाँ दूतहरू पुग्न सक्दैनथे।—Ibid.

“नयाँ चार्टमा काम तुरुन्तै सुरु गरियो, र त्यसबारे दाजुभाइहरूलाई बताउने अवसर जेम्सले अर्को महिना प्रकाशित गरेको Present Truth को अंकमा प्रदान गरियो:

“चार्ट। वर्तमान सत्यलाई स्पष्ट रूपमा देखाउनका लागि गणना गरी तयार पारिएको दानियेल र यूहन्नाका दर्शनहरूको कालानुक्रमिक चार्ट अहिले म्यासाचुसेट्सको डोर्चेस्टरका भाइ ओटिस निकोल्सको निगरानीमा लिथोग्राफ गरिँदै छ। वर्तमान सत्य सिकाउनेहरू यसबाट अत्यन्तै सहायता पाउनेछन्। यस चार्टसम्बन्धी थप सूचना पछि दिइनेछ।—Present Truth, November, 1850.

“१८५१ को जनवरी महिनाको उत्तरार्धसम्ममा चार्ट तयार भइसकेको थियो र २ डलरमा विज्ञापन गरिएको थियो। जेम्स ह्याइट यसप्रति अत्यन्त प्रसन्न भएका थिए र यसलाई ‘ती मानिसहरूलाई, जसलाई परमेश्वरले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश दिन बोलाउनुभएको छ,’ निःशुल्क प्रदान गर्ने प्रस्ताव गरे (Review and Herald, January, 1851)। केही उदार दानहरूले प्रकाशनको खर्च पूरा गर्न सहायता गरेका थिए।” Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 185.

१८४३ को चार्टको विषयमा बोल्दै सिस्टर ह्याइटले यो परमेश्वरद्वारा निर्देशित गरिएको थियो भनी अभिलेख गरिन्।

“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि १८४३ को चार्ट उहाँकै हातद्वारा निर्देशित थियो, र त्यसको कुनै पनि भाग परिवर्तन गरिनु हुँदैन; कि त्यसमा भएका अंकहरू उहाँले चाहनुभएअनुसार नै थिए। कि उहाँको हात त्यसमा भएका केही अंकहरूका त्रुटिमाथि थियो र त्यसलाई ढाकेर राखेको थियो, जसले गर्दा उहाँको हात हटाइएनसम्म कसैले त्यसलाई देख्न सकेन।” Review and Herald, November 1, 1850.

सन् 1850 मा अर्को चार्ट तयार गर्ने आज्ञासँग सम्बन्धित ज्योति अभिलेख गर्दा, उनले 1843 को चार्टको सम्बन्धमा दिइएको जस्तै सन् 1850 को चार्टप्रति पनि उही दैवी अनुमोदन प्रदान गरिन्, साथै त्यस समय तयार गरिँदै गरेका

अन्य चार्टहरू प्रभुलाई स्वीकार्य थिएनन् भनी पनि स्पष्ट गरिन्। नयाँ चार्ट तयार गर्ने आज्ञा नयाँ प्रकाशन मुद्रण गर्ने आज्ञासँग समाविष्ट गरिएको थियो।

“मैले देखें कि चार्ट बनाउने कामकाज सबै पूर्णतः गलत थियो। यसको आरम्भ भ्राता रोड्सद्वारा भएको थियो र भ्राता केसले त्यसलाई अगाडि बढाए। स्वर्गदूतहरू र महिमामय येशूको प्रतिनिधित्व गर्न असमर्थ र घृणास्पद आकृतिहरू बनाउने तथा चार्टहरू तयार गर्ने कार्यमा साधन खर्च गरिएको छ। मैले देखें कि यस्ता कुराहरू परमेश्वरलाई अप्रिय थिए। मैले देखें कि भ्राता निकोल्सद्वारा चार्टको प्रकाशनमा परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। मैले देखें कि यस चार्टको विषयमा बाइबलमा एक भविष्यवाणी थियो, र यदि यो चार्ट परमेश्वरका मानिसहरूका लागि नियत गरिएको हो भने, यदि यो एक जनाका लागि पर्याप्त छ भने अर्कोका लागि पनि त्यत्तिकै पर्याप्त छ, र यदि कसैलाई ठूलो आकारमा नयाँ चार्ट बनाइदिनु आवश्यक थियो भने, सबैलाई त्यसको ठीक त्यत्तिकै आवश्यकता छ।

मैले देखें कि भाई केसमा अर्को चार्ट चाहने जुन भावना थियो, त्यो अशान्त, असहज, असन्तुष्ट, र कृतघ्न भावना थियो। मैले देखें कि यी रङ्गाइएका चार्टहरूले मण्डलीमाथि खराब प्रभाव पारे। यसले सभामा उपहासको हलुका र छुँछुँटी स्वभाव उत्पन्न गरायो।

“मैले देखें कि परमेश्वरद्वारा आदेश गरिएका चार्टहरूले, व्याख्या बिना पनि, मनमा अनुकूल प्रभाव पारे। ती चार्टहरूमा स्वर्गदूतहरूको चित्रणमा केही प्रकाशमय, रमणीय, र स्वर्गीय कुरा छ। मन प्रायः अति सूक्ष्म रीतिले परमेश्वर र स्वर्गदर्शक डोरिन्छ। तर अन्य, तयार गरिएका चार्टहरूले मनलाई घृणा उत्पन्न गराउँछन्, र मनलाई स्वर्गभन्दा पृथ्वीतर्फ अझ बढी केन्द्रित गराउँछन्। स्वर्गदूतहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्ने चित्रहरू स्वर्गका प्राणीहरूभन्दा दुष्टात्माहरूजस्ता बढी देखिन्छन्। मैले देखें कि ती चार्टहरूले धेरै दिन र हप्तासम्म भाई Case को मन ओगटेका थिए, जबकि उनले परमेश्वरबाट स्वर्गीय बुद्धि खोजिरहेका हुनुपर्थ्यो, र आत्माका अनुग्रहहरू तथा सत्यको ज्ञानमा बढिरहेका हुनुपर्थ्यो।”

“मैले देखें कि यदि चार्टहरू निकाल्नमा व्यर्थ खर्च गरिएको साधन भाइहरूका सामु सत्यलाई स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गर्न पुस्तिकाहरू आदि प्रकाशित गर्नमा खर्च गरिएको भए, त्यसले धेरै भलाइ गर्नेथियो र आत्माहरूलाई बचाउनेथियो। मैले देखें कि चार्ट-निर्माणको काम ज्वरोझैँ फैलिएको छ।” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

उहाँ स्पष्ट रूपमा यसो भन्छिन् कि “भाइ निकोल्सद्वारा [1850] चार्टको प्रकाशनमा परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो,” र “यस चार्टको [हबकूक २] सम्बन्धी एउटा भविष्यवाणी बाइबलमा थियो।” उहाँले यो पनि पहिचान गर्नुभयो कि “ती चार्टहरू” [बहुवचन; 1843 र 1850], जुन “परमेश्वरद्वारा आदेशित” थिए, “व्याख्या बिना पनि मनमा अनुकूल प्रभाव पारे।” हबकूक २ ले मिलेराइटहरूलाई दर्शनलाई तालिकाहरूमा (बहुवचनमा) स्पष्ट पार्न आज्ञा दिएको थियो, ताकि ती दुई चार्टहरू पढ्ने मानिस परमेश्वरको वचनमा यताउता दौडिन सकोस्। दैवी चार्टहरूलाई कुनै थप व्याख्याको आवश्यकता थिएन, जस्तो कि उरियाह स्मिथको 1863 को जालसाजी चार्टको सन्दर्भमा भएको थियो।

अनि परमप्रभुले मलाई उत्तर दिनुभयो, र भन्नुभयो, दर्शन लेख, र त्यसलाई पत्रिकाहरूमा स्पष्टसँग लेख, ताकि जसले त्यसलाई पढ्छ, त्यो दौडोस्। हबकूक २:२।

दर्शौँ परीक्षा यस लेखको केन्द्रबिन्दु हो। गन्ती अध्याय चौधमा मोशाले उल्लेख गरेका ती दश परीक्षाहरूको सन्दर्भमा, हिब्रू विद्वानहरू तथा अन्य धर्मशास्त्रीहरूले रातो समुद्रबाट भएको छुटकारादेखि दस जासूसहरूको विद्रोहसम्मको इतिहासका कुन-कुन घटनाहरूले तिनको प्रतिनिधित्व गर्न सक्छन् भन्ने विषयमा विभिन्न अनुमानहरू प्रस्तुत गर्छन्। त्यस इतिहासमा भएका विद्रोहहरूले छनोट गर्न केही भिन्नताहरू प्रदान गर्छन्, तर यो निश्चित छ कि दर्शौँ परीक्षाले उजाड-स्थानमा चालीस वर्षसम्म क्षय हुँदै जाने मृत्यु-क्रमको आरम्भलाई चिह्नित गर्छ, र यो क्रम उत्तरदायित्वको उमेरमा पुगेका सबै विद्रोहीहरू मरेसम्म जारी रह्यो।

यस्तै प्रकारले, मैले यी दसवटा सैद्धान्तिक परीक्षाहरूको चयन गरेको विषयमा केहीले आपत्ति जनाउन सक्छन्, किनकि मैले यहाँ प्रस्तुत गरिरहेको भन्दा उत्तम देखिन सक्ने भिन्नताहरू हुन सक्छन्। तथापि, दसौँ तथा अन्तिम परीक्षा दस जना गुप्तचरहरूको विद्रोह जत्तिकै स्पष्ट थियो। त्यो लेवीव्यवस्था २६ का सात समयहरूको अस्वीकार थियो। यस पहिचानलाई समर्थन गर्नका लागि धेरै भविष्यसूचक प्रमाणहरू छन्।

अर्को लेखमा हामी ती भविष्यसूचक साक्षीहरू पहिचान गर्न आरम्भ गर्नेछौं, जसले लेवीव्यवस्था २६ का सात कालहरू लाओडिसीय अद्वैतीवादको दशौँ र अन्तिम असफलता हो भन्ने पहिचानलाई समर्थन गर्नेछन्।

“जब परमेश्वरको शक्ति सत्य के हो भनी साक्षी दिन्छ, तब त्यो सत्य सदासर्वदा सत्यकै रूपमा अटल रहनुपर्छ। परमेश्वरले दिनुभएको ज्योतिको विपरीत पर्ने कुनै पनि पश्चात्-कल्पनाहरूलाई स्थान दिनु हुँदैन। मानिसहरू धर्मशास्त्रका त्यस्ता व्याख्याहरू लिएर उठ्नेछन्, जुन तिनीहरूका लागि सत्य हुन्, तर जो सत्य होइनन्। यस समयका लागि सत्यलाई परमेश्वरले हाम्रो विश्वासको आधारस्वरूप हामीलाई दिनुभएको छ। उहाँ आफैले हामीलाई के सत्य हो भनी सिकाउनुभएको छ। कोही एक उठ्नेछ, अनि फेरि अर्को पनि, नयाँ ज्योति लिएर, जसले परमेश्वरले आफ्नो पवित्र आत्माको प्रमाणद्वारा दिनुभएको ज्योतिको विरोध गर्नेछ।”

“यस सत्यको स्थापनामा प्राप्त भएको अनुभवबाट गुज्रिएका केही जना अझै जीवित छन्। परमेश्वरले कृपापूर्वक तिनीहरूको जीवन जोगाइराख्नुभएको छ, ताकि तिनीहरूले आफ्नो जीवनको अन्त्यसम्म पनि—प्रेरित यूहन्नाले आफ्नो जीवनको अन्तिम क्षणसम्म गरेझैं—आफूले पार गरेको अनुभवलाई बारम्बार दोहोर्‍याइरहून्। अनि मृत्युमा पतित भएका ध्वजावाहकहरूले आफ्ना लेखनहरूको पुनर्मुद्रणद्वारा बोलिरहनु छ। मलाई निर्देशन दिइएको छ कि यसरी तिनीहरूका स्वरहरू सुनिनु छ। यस समयका लागि सत्य के हो भन्ने विषयमा तिनीहरूले आफ्नो साक्षी दिनु छ।”

“हाम्रो विश्वासका विशेष बुँदाहरूसँग विरोध गर्ने सन्देश लिएर आउनेहरूको वचन हामीले ग्रहण गर्नु हुँदैन। तिनीहरू धर्मशास्त्रका प्रशस्त अंशहरू एकत्रित गर्छन्, र आफ्ना प्रतिपादित सिद्धान्तहरूको वरिपरि तिनलाई प्रमाणका रूपमा थुपार्छन्। विगत पचास वर्षभरि यो काम बारम्बार हुँदै आएको छ। र यद्यपि धर्मशास्त्रहरू परमेश्वरका वचन हुन् र आदर गरिनुपर्छ, तिनको यस्तो प्रयोग, यदि त्यस प्रयोगले परमेश्वरले यी पचास वर्षदेखि थामिराख्नुभएको जगको कुनै एउटा खम्बालाई हटाउँछ भने, ठूलो भूल हो। यस्तो प्रयोग गर्नेले पवित्र आत्माको त्यस अद्भुत प्रमाणलाई जान्दैन, जसले परमेश्वरका जनसमक्ष आएका विगतका सन्देशहरूलाई सामर्थ्य र प्रभाव प्रदान गरेको थियो।” Selected Messages, book 1, 161.